

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystrické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D. a Mgr. Petra Pospíšila ve věci žalobce: **S. A.**, zastoupený Mgr. Kateřinou Tomáškovou, advokátkou se sídlem Vinohrady 45, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, Odbor dopravněsprávních činností, se sídlem Kounicova 67, Brno, v řízení o žalobě proti nezákonným zásahům žalovaného spočívajícím v blokaci řidičského oprávnění žalobce a v zadržování kauce složené žalobcem,

t a k t o :

- I. Zásah žalovaného, spočívající v blokaci řidičského oprávnění žalobce ode dne 22. 6. 2016 do 18. 7. 2016, **byl nezákonný**.
- II. Zásah žalovaného, spočívající v zadržování kauce složené žalobcem do 11. 8. 2016 ve výši 40 000 Kč, **byl nezákonný**.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 600 Kč, a to k rukám jeho advokátky Mgr. Kateřiny Tomáškové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci a obsah žaloby

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 20. 7. 2016 se žalobce domáhal ochrany před nezákonnými zásahy žalovaného a Policie České republiky. Dle žaloby měl žalovaný zadržovat žalobcův řidičský průkaz, a to i přes skutečnost, že v evidenční kartě řidiče (žalobce) není blokováno jeho řidičské oprávnění; trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel je pak v evidenční kartě řidiče přerušen, přičemž žalovaný zadržuje žalobci nezákonně vybranou kauci ve výši 40 000 Kč. Žalobce dále žádal o přezkoumání zákonnosti postupu Policie České republiky, která jej omezila na osobní svobodě, aniž by k tomu měla zákonný důvod.

[2] Žalobce konkrétně uvedl, že dne 15. 7. 2016 byl žalobce kontrolován hlídkou Policie České republiky, Městským ředitelstvím Policie Brno, obvodní oddělení Policie Brno-Bystrc, kdy dle sdělení příslušníků policie měl mít platnou blokaci řidičského oprávnění. Žalobce s tímto tvrzením nesouhlasil, neboť dne 16. 6. 2016 podal námitku proti provedenému záznamu bodů a dne 2. 5. 2016 podal žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 2. 5. 2016, sp. zn. KUSP-2617/2016/DOP/Mu, č. j. KUZL-2617/2016, a současně podal žádost o odklad výkonu rozhodnutí v souladu s § 83 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“). Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nemohl mít platnou blokaci řidičského oprávnění, neboť využil všech zákonných prostředků, aby řidičské oprávnění blokováno neměl, sdělil žalobce tuto skutečnost policistům a po propuštění pokračoval v jízdě.

[3] Následně byl žalobce dle svých slov opět zastaven hlídkou Policie České republiky, Městským ředitelstvím Policie Brno, která mu mj. zabavila řidičský průkaz, zajistila automobil a uložila kauci ve výši 40 000 Kč.

[4] Žalobce v žalobě uvedl, že mu nebylo jasné, z jakého důvodu mu policie zadržela řidičský průkaz, zajistila vozidlo či požadovala složení kauce a omezila jej na osobní svobodě, když využil všech zákonných prostředků k tomu, aby neměl blokováno řidičské oprávnění. Nemohl totiž mít platnou blokaci řidičského oprávnění ani z titulu dosažení 12 bodů, ani z titulu trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel.

[5] Ohledně dosažení 12 bodů žalobce uvedl, že dne 16. 6. 2016 podal v zákonné lhůtě námitku proti provedení záznamu bodů č. j. ODSČ-99/B-16. Přijetí námítky bylo potvrzeno příslušným pracovníkem žalovaného a námitka byla doplněna písemně dne 21. 6. 2016.

[6] Žalobce v této souvislosti odkázal na § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), dle kterého příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení

doručeno. Dle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu pak platí, že podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedenému záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci. O námitce žalobce přitom nebylo do dne podání žaloby rozhodnuto.

[7] Pro úplnost žalobce ohledně trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel uvedl, že již zmíněným rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 2. 5. 2016, sp. zn. KUSP-2617/2016/DOP/Mu, č. j. KUZL-2617/2016, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Otrokovice ze dne 15. 12. 2015, č. j. DOP/54394/2015/PLA, sp. zn. DOP/4738/2015/PLA/DOPR1, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že dne 14. 6. 2015 v 04.30 hod. v obci Pohořelice řídil osobní motorové vozidlo, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel, neboť si po vydání rozhodnutí o upuštění od výkonu trestu sankce zákazu činnosti vydaným Magistrátem města Brna nepožádal o vrácení řidičského oprávnění. Proti tomuto rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje žalobce, jak již předeslal, podal dne 2. 5. 2016 žalobu ke Krajskému soudu v Brně a zároveň v souladu s § 83 zákona o přestupcích podal žádost o odklad výkonu rozhodnutí, které bylo vyhověno dne 4. 6. 2016.

[8] Žalobce rovněž uvedl, že mu tedy příslušníci policie sdělili, že má blokaci řidičského oprávnění od 22. 6. 2016, ale žalobci nebylo zřejmé proč a na základě čeho. S ohledem na uvedené se dne 18. 7. 2016 dostavil na Magistrát města Brna, Odbor dopravněsprávních činností a nechal si udělat výpis z evidenční karty řidiče, ze kterého vyplývá, že má evidován zákaz řízení všech motorových vozidel od 2. 5. 2016 do 30. 11. 3000. Nicméně zákaz řízení všech motorových vozidel je přerušen od 4. 6. 2016 do 31. 12. 2999. Blokace řidičského oprávnění je vyznačena od 2. 5. 2016 do 4. 6. 2016.

[9] S ohledem na výše uvedené tak žalobci není zřejmé, na základě čeho dospěly obě hlídky policie k tomu, že má žalobce od 22. 6. 2016 blokováno řidičské oprávnění, když tato blokace byla dne 4. 6. 2016 přerušena. Pokud má policie přístup do evidenční karty řidiče, museli její příslušníci vidět, že byť má žalobce uložen trest zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců, byl tento dne 4. 6. 2016 přerušen. Rovněž v blokaci řidičského oprávnění se jasně zobrazuje, že bylo blokováno od 2. 5. 2016 do 4. 6. 2016. Pokud si policie telefonicky ověřovala blokaci řidičského oprávnění žalobce, musela osoba potvrzující blokaci vidět, že tato blokace aktivní není. Datum 22. 6. 2016 se nikde v evidenční kartě řidiče žalobce nevyskytuje.

[10] Žalobce tak shrnul, že má za to, že mu byl řidičský průkaz odebrán nezákonně, neboť neměl povinnost jej odevzdat, a to z důvodu podání námitek a z důvodu odkladu výkonu rozhodnutí. Dále nemělo být žalobci zajištěno vozidlo a následně vybrána kauce, když žalobce neměl platnou blokaci řidičského oprávnění a nebyl zde důvod se domnívat, že by se žalobce měl snad vyhýbat nějakému řízení, když žalobce od počátku tvrdil, že nemá platnou blokaci řidičského oprávnění, protože využil veškerých zákonných prostředků; nebyl zde ani důvod k použití donucovacích prostředků příslušníky Policie České republiky. Nezákonný zásah tedy žalobce shledával mj. v tom, že vinou pochybení žalovaného se v evidenční kartě řidiče žalobce dne 15. 7. 2016 zobrazovala blokace řidičského oprávnění od 22. 6. 2016, ačkoliv tento stav neodpovídá skutečnému stavu karty řidiče žalobce, na základě tohoto pochybení byl žalobci odebrán řidičský průkaz, zajištěno vozidlo, vybrána kauce a konečně

byl žalobce omezen na osobní svobodě; řidičský průkaz je žalobci zadržován nezákonně, neboť celá situace je pouze důsledkem chybného zápisu a chybného zobrazení evidenční karty řidiče žalobce (z podání doručeného soudu dne 26. 7. 2016 – částečného zpětvzetí návrhu na vydání předběžného opatření – vyplynulo, že řidičský průkaz již byl žalobci vrácen; soud pro úplnost uvádí, že návrh na vydání předběžného opatření byl zamítnut usnesením ze dne 18. 8. 2016, č. j. 29 A 117/2016-31).

[11] Na základě výzvy soudu k odstranění vad žaloby (usnesení ze dne 27. 6. 2016, č. j. 29 A 117/2016-17) žalobce podáním doručeným soudu dne 4. 8. 2016 upřesnil, že žalovaný se měl dopustit nezákonných zásahů v podobě nezákonné blokace řidičského oprávnění od 21. 6. 2016 a zadržování kaucí ve výši 40 000 Kč, přičemž dle petitu má soud určit, že tyto zásahy byly nezákonné (Policie České republiky se měla dopustit dalších třech nezákonných zásahů, nicméně podáním doručeným soudu dne 5. 12. 2016 vzal žalobce vůči tomuto žalovanému žalobu zpět).

II. Vyjádření žalovaného, replika žalobce a další vyjádření ve věci

[12] Žalovaný nejprve ve vyjádření k návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 15. 8. 2016 sdělil, že žalobci byl dne 21. 7. 2016 vrácen jeho řidičský průkaz a dne 11. 8. 2016 mu byla vrácena rovněž kauce ve výši 40 000 Kč, vybraná dne 15. 7. 2016 Policií České republiky, neboť žalovaný věc odložil v souladu s § 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích, jelikož od Policie České republiky došle oznámení o přestupku (§ 58 odst. 1 zákona o přestupcích) neodůvodňovalo zahájení řízení o přestupku.

[13] Ve svém vyjádření ze dne 15. 8. 2016 žalovaný odkázal na svůj záznam o odložení věci ze dne 11. 8. 2016, č. j. ODSČ-13546/16-14, sp. zn. ODSČ-13546/16-KUC/PŘ, který přiložil. Na tento záznam upozornil v podání ze dne 22. 8. 2016 rovněž žalobce, když uvedl, že z předmětného záznamu vyplývá, že se žalobce ke dni 15. 7. 2016 nedopustil přestupku jízdy bez řidičského oprávnění, neboť blokace řidičského oprávnění byla zaevidována neoprávněně a tudíž nedošlo k pozbytí řidičského průkazu.

[14] Ve vyjádření k žalobě ze dne 26. 8. 2016, č. j. MMB/0309419/2016, sp. zn. ODSČ-1-13319/2016, žalovaný uvedl, že provedl šetření v evidenční kartě žalobce a zjistil následující skutečnosti:

[15] Dne 14. 6. 2016 žalovaný oznámil žalobci, že ke dni 2. 5. 2016 dosáhl celkového počtu 12 bodů v registru řidičů. Lhůta k pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zákon o silničním provozu počala běžet dne 15. 6. 2016 a skončila dne 21. 6. 2016. Dne 16. 6. 2016 přitom žalobce podal prostřednictvím veřejné datové sítě námitku proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, tj. ve lhůtě dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Lhůta k potvrzení podání (námitky) dle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) počala běžet dne 17. 6. 2016 a skončila dne 21. 6. 2016. Dne 21. 6. 2016 předal žalobce poštovní zásilku adresovanou žalovanému, která obsahovala „potvrzení“ písemného podání ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, držiteli poštovní licence v souladu s § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu. Následně dne 22. 6. 2016 žalovaný obdržel písemné potvrzení námitky.

[16] Jelikož žalobce podal námitku v souladu s § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu, mělo dojít k přerušení běhu lhůt stanovených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu ode dne doručení námitek, tj. od 16. 6. 2016 do dne, v němž rozhodnutí o námitkách nabude právní moci. Ovšem chybou při zpracování doručené písemnosti nebyla informace o potvrzení námitky ve stanovené lhůtě zanesena do registru řidičů, čímž došlo k tomu, že dne 12. 7. 2016 byla v registru řidičů zpětně k datu 22. 6. 2016 zaevidována blokáce řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů v registru řidičů v souladu s § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu a žalobci byla zaslána výzva k odevzdání řidičského průkazu dle § 123c odst. 5 zákona o silničním provozu. Žalovaný následně dne 18. 7. 2016 v ranních hodinách zjistil, že došlo k chybnému zaevidování blokáce řidičského oprávnění u žalobce k datu 22. 6. 2016, a bezodkladně, tj. dne 18. 7. 2016 v 9.48 hod. provedl smazání zaevidované blokáce. S ohledem na výše uvedené tak byla v registru řidičů v kartě žalobce chybně evidována od 12. 7. 2016 do 18. 7. 2016 zpětně k datu 22. 6. 2016 blokáce řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

[17] Jak dle žalovaného dále vyplývá z registru řidičů, žalobce se dne 18. 7. v 10.24 hod., tedy v době, kdy blokáce řidičského oprávnění byla již smazána, dostavil k žalovanému a požádal jej o výdej dat z registru řidičů. Žalobce se ovšem žalovanému nezmínil o situaci nastalé dne 15. 7. 2016, aby správní orgán mohl bezodkladně řešit vrácení zadrženého řidičského průkazu, vybrané kauce a zadrženého vozidla.

[18] Následně žalovaný dne 18. 7. 2016 v 11.48 hod. obdržel od Policie České republiky žádost o výpis z evidenční karty řidiče č. j. KRPB-168414-9/PŘ-2016-060219. S ohledem na zjištěné skutečnosti zaslal žalovaný Policii České republiky dne 19. 7. 2016 výpis z evidenční karty žalobce, ve kterém již blokáce řidičského oprávnění nefigurovala a evidenční kartu řidiče s informací v poznámce, že dne 22. 6. 2016 byla doručena žalovanému potvrzená námitka podaná k poštovní přepravě dne 21. 6. 2016, a že blokáce řidičského oprávnění byla zrušena. Žalovaný rovněž dne 19. 7. 2016 zaslal žalobci na adresu trvalého pobytu sdělení č. j. MMB/0273683/2016, ve kterém jej informoval o zrušení blokáce řidičského oprávnění a možnosti převzetí řidičského průkazu zadrženého dne 15. 7. 2016 Policií České republiky. Dne 21. 7. 2016 se na Oddělení agend řidičů Magistrátu města Brna osobně dostavil žalobce a oproti podpisu potvrdil převzetí řidičského průkazu ev. č. EI 348296. Následně dne 11. 8. 2016 byla žalobci vrácena kauce ve výši 40 000 Kč vybraná Policií České republiky, neboť žalovaný věc odložil v souladu s § 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích, jelikož došlé oznámení neodůvodňovalo zahájení řízení o přestupku.

[19] Žalovaný k věci dále uvedl, že má za to, že žalobce měl a mohl vzniklou situaci řešit již dne 18. 7. 2016 se žalovaným, kdy se poprvé osobně dostavil na Oddělení agend řidičů Magistrátu města Brna z důvodu situace vzniklé dne 15. 7. 2016, aniž by bylo třeba věc řešit podáním žaloby, a to např. formou podání stížnosti proti postupu správního orgánu dle § 175 správního řádu.

[20] Dle žalovaného je z výše uvedeného patrné, že se od chvíle, kdy zjistil, že u žalobce došlo k chybnému zaevidování blokáce řidičského oprávnění, snažil vše co nejdříve napravit.

[21] K prvnímu žalobnímu návrhu žalobce na vydání rozsudku žalovaný uvádí, že blokáce řidičského oprávnění byla v registru řidičů u žalobce evidována až ode dne 22. 6. 2016, a

nikoli od 21. 6. 2016, tudíž žalovaný navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná. Ke druhému návrhu na vydání rozsudku žalovaný uvádí, že nepovažuje zadržování vybrané kauce ve výši 40 000 Kč za nezákonné, neboť nejdříve musel ve věci vydat záznam o odložení věci č. j. ODSČ-13546/16-14, aby následně mohla být žalobci kauce vrácena.

[22] K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku ze dne 5. 12. 2016, v níž uvedl, že žalovaný ve svém vyjádření uznává, že se dopustil pochybení. Nicméně následně uvádí, že žalobce dne 18. 7. 2016 v 10.24 hod., tj. v době, kdy byla blokáce řidičského oprávnění již smazána, se správnímu orgánu nezmínil o situaci ze dne 15. 7. 2016. Toto se však nezakládá na pravdě, neboť se žalobce domáhal vrácení řidičského oprávnění, ale bylo mu sděleno, že dokud nebude mít správní orgán vyjádření od policie, tak žalobci řidičský průkaz nevrátí. Dle žalobce probíhal „ping pong“ mezi policií a žalovaným, kdy tito na sebe vzájemně přehazovali odpovědnost za vzniklou situaci. Kdyby žalovaný na výzvu žalobce řešil situaci již dne 18. 7. 2016, jistě by ten den žalobci vrátil řidičský průkaz, nebo alespoň vydal potvrzení o tom, že mu řidičský průkaz vrátí. Žalovaný tak ale neučinil a nyní se snaží ze svého pochybení vyvinit.

[23] Pokud žalovaný navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou, neboť je v žalobě uvedeno, že blokáce řidičského oprávnění byla od 21. 6. 2016, ale správně má být od 22. 6. 2016, tak toto žalobce považuje za irelevantní. Podstatné je, že dne 15. 7. 2016 žádná blokáce řidičského oprávnění vyznačena být neměla.

[24] Pakliže žalovaný uvádí, že nepovažuje zadržování vybrané kauce za nezákonné, neboť musel nejprve vydat záznam o odložení věci, má žalobce za to, že se jedná pouze o interní problém žalovaného, když tento měl kauci vydat společně se zadrženým řidičským průkazem.

[25] Uvádí-li žalovaný, že měl žalobce využít institutu stížnosti dle § 175 správního řádu, čímž dle názoru žalobce žalovaný brojí proti přípustnosti žaloby, tak žalobce odkazuje na § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), dle kterého je žaloba nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Žalobce přitom požaduje pouze určení, že blokáce řidičského oprávnění byla nezákonná. Žalobci jde v současné době toliko o princip, kdy žalovaný, namísto aby uznal svoji chybu, omluvil se žalobci za celou událost, za to, že z důvodu pochybení zaměstnanců žalovaného byl žalobci odebrán řidičský průkaz, zajištěno vozidlo, zajištěna osoba žalobce a vybrána kauce, tak se snaží z celé situace vyvinit.

[26] S ohledem na výše uvedené proto žalobce trvá na podané žalobě, když má za to, že blokáce jeho řidičského oprávnění 22. 6. 2016 žalovaným byla nezákonná a opravil svůj petit, a to tak, že žádá soud, aby určil, že blokáce řidičského průkazu žalobce od 22. 6. 2016 žalovaným byla nezákonná.

III. Obsah správního spisu

[27] Ze správního spisu žalovaného (agendové číslo 13549/16-PŘ) vyplynulo, že dne 25. 7. 2016 bylo žalovanému doručeno oznámení o přestupku ze dne 20. 7. 2016, č. j. KRPB-168572/PŘ-2016-060206, Policie České republiky, Městského ředitelství policie Brno,

Dopravního inspektorátu. Žalobce byl dle tohoto oznámení podezřelý z přestupku na úseku dopravy, kdy měl porušit § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu a je podezřelý z naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. c) bod 1. a 2. zákona o silničním provozu, kdy mělo být hlídkou Policie ČR dne 15. 7. 2016 zjištěno, že žalobce má platnou blokaci řidičského oprávnění; byl mu zadržen řidičský průkaz, byla uložena kauce ve výši 40 000 Kč a pristoupeno k odtahu vozidla. K tomu Policie České republiky doložila úřední záznam ze dne 16. 7. 2006, č. j. KRPB-168572-2/PŘ-2016-060206, s popisem předmětného skutkového děje, jakož i výpis z evidenční karty řidiče s vyznačenou blokací řidičského oprávnění ode dne 22. 6. 2016. Policie ČR doložila i potvrzení ze dne 15. 7. 2016, č. j. KRPB-168583/ČJ-2016-060206, dle § 124c odst. 2 zákona o silničním provozu o zajištění vozidla žalobce a potvrzení od převzetí kauce ze dne 17. 7. 2016 ve výši 40 000 Kč od žalobce dle § 124a odst. 3 zákona o silničním provozu.

[28] Předmětný správní spis dále obsahuje interní dokument žalovaného označený jako „*žádost o vyjádření k přestupkům*“ ze dne 11. 8. 2016, sp. zn. ODSČ-13549/PŘ-16-KUC, v němž je požadováno sdělení, zda žalobce spáchal přestupky dle oznámení Policie České republiky ze dne 20. 7. 2016, č. j. KRPB-168572/PŘ-2016-060206; v příloženém výpisu z evidenční karty řidiče – žalobce ze dne 11. 8. 2016 je uvedeno, že pro zákaz řízení motorových vozidel je evidováno přerušení od 4. 6. 2016 do 31. 12. 2009 a blokace řidičského oprávnění je od 2. 5. 2016 do 4. 6. 2016. Z následného vyjádření ze dne 11. 8. 2016, č. j. MMB/0312711/2016, sp. zn. ODSČ-1-13288/2016, vyplývá, že: na základě šetření v evidenční kartě řidiče bylo zjištěno, že blokace řidičského oprávnění k datu 22. 6. 2016 z důvodu dosažení celkového počtu 12 bodů byla zaevidována neoprávněně, kdy žalovaný dne 14. 6. 2016 oznámil žalobci, že k datu 2. 5. 2016 dosáhl celkového počtu 12 bodů v registru řidičů. Dne 20. 6. 2016 (poznámka soudu: správně se jedná o podání ze dne 16. 6. 2016) žalobce podal prostřednictvím veřejné datové sítě námitku proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Jelikož námitka nebyla podepsána uznávaným elektronickým podpisem, sdělil žalovaný žalobci, že je podání ze dne 20. 6. 2016 třeba písemně ve lhůtě 5 dnů potvrdit v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu. Dne 22. 6. 2016 žalovaný obdržel písemné námitky, přičemž chybou při zpracování se informace o potvrzení námitky ve stanovené lhůtě nedostala k příslušné referentce Oddělení agend řidičů, která v domněnku, že námitka nebyla doposud, tj. do 12. 7. 2016, potvrzena, dne 12. 7. 2016 provedla v důsledku dosažení 12 bodů v registru řidičů, v souladu s § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, zaevidování blokace řidičského oprávnění, a to zpětně k datu 22. 6. 2016. Žalovaný následně dne 18. 7. 2016 v dopoledních hodinách zjistil, že došlo k neoprávněnému zaevidování blokace řidičského oprávnění žalobce k datu 22. 6. 2016, a bezodkladně provedl smazání zaevidované blokace řidičského oprávnění; proto se žalobce dle citovaného sdělení ze dne 11. 8. 2016 nemohl dopustit přestupků, z jejichž spáchání byl podezřelý a nedošlo u něj ani k pozbytí řidičského oprávnění.

[29] Žalovaný následně vydal dne 11. 8. 2016 pod č. j. ODSČ-13546/16-14, sp. zn. ODSČ-13546/16-KUC/PR, výše uvedený záznam o odložení věci dle § 66 odst. 3 písm. c) zákona o přestupcích, který obsahově odpovídá zjištěním dle citovaného vyjádření ze dne 11. 8. 2016, č. j. MMB/0312711/2016, sp. zn. ODSČ-1-13288/2016.

[30] Správní spis agendové číslo 13549/16-PŘ dále obsahuje dokument označený jako „*sdělení ke složené kauci*“ ze dne 11. 8. 2016, č. j. ODSČ-13549/16-15, sp. zn. ODSČ-

13549/16-KUC/PŘ, dle něhož se v souladu s § 124b odst. 1 zákona o silničním provozu žalobci vrací celá složená kauce ve výši 40 000 Kč, neboť řízení v předmětné věci bylo odloženo, jelikož se přestupek nestal.

[31] Další část správního spisu (agendové číslo 20553/16-ZŘ) obsahuje oznámení Policie České republiky ze dne 15. 7. 2016, č. j. KRPB-168414-2/PŘ-2016-060219, o zadržení řidičského průkazu žalobce, potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 15. 7. 2016, č. j. KRPB-168414-1/PŘ-2016-060219, vystavené Policií České republiky, výpis z karty řidiče ze dne 20. 7. 2016, v němž je uvedeno, že pro zákaz řízení motorových vozidel je evidováno přerušení od 4. 6. 2016 do 31. 12. 2999 a blokace řidičského oprávnění je od 2. 5. 2016 do 4. 6. 2016, a že řidičský průkaz žalobce je ode dne 15. 7. 2016 zadržen. Správní spis obsahuje mj. také sdělení žalovaného „k výzvě o odevzdání řidičského průkazu“ ze dne 19. 7. 2016, č. j. MMB/0273683/2016, sp. zn. ODSČ-1-11771/2016, adresované žalobci, v němž je uvedeno, že e-mailová námitka proti provedení záznamu bodů ze dne 16. 6. 2016, kterou žalobce podal písemně dne 21. 6. 2016 prostřednictvím České pošty, byla uplatněna v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu, protože zanikla povinnost odevzdat řidičský průkaz a byla zrušena blokace řidičského oprávnění.

[32] Poslední část správního spisu (označená jako „Číslo jednací: 12 bodů“) obsahuje mj.: oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 10. 6. 2016, č. j. ODSČ-102/B-2016; námitku žalobce proti provedení záznamu bodů ze dne 16. 6. 2016; elektronickou odpověď žalovaného ze dne 20. 6. 2016 k námitkám žalobce ze dne 16. 6. 2016; písemné „potvrzení“ námitek, včetně obálky s vyznačeným předáním k poštovní přepravě dne 21. 6. 2016; výtisk elektronického záznamu o vložení blokace řidičského oprávnění ke dni 12. 7. 2016; výtisk elektronického záznamu o smazání blokace řidičského oprávnění k 9.48 hod. dne 18. 7. 2016; výpis z evidenční karty řidiče s poznámkou o podání námítky poštou dne 21. 6. 2016 a o zrušení blokace řidičského oprávnění.

IV. Ústní jednání

[33] Jednání ve věci proběhlo dne 7. 3. 2017. Při tomto jednání zástupkyně žalovaného navázala na dosavadní písemná podání. Zdůraznila, že žalobce podal námitky proti záznamu bodů včas, a proto v dobré víře i nadále řídil. Byl však dne 15. 7. 2016 zastaven hlídkou Policie ČR a tou mu bylo řečeno, že má blokaci řidičského oprávnění. Tím byl žalobce překvapen, vše však hlídce vysvětlil. Byl ovšem zastaven hlídkou druhou a zde již došlo k jeho omezení na osobní svobodě, odtažení vozidla atd. Tato událost byla pro žalobce nepříjemná, nikdy takto ještě na svobodě omezen nebyl. Začal proto zjišťovat, co se vlastně stalo. Posléze zjistil, že má vyznačenu blokaci řidičského oprávnění do roku 3000. Věc začal řešit u žalovaného. Ten si však s policií vše přehazoval jako horký brambor. Po několika návštěvách Magistrátu města Brna se podařilo věc vyřešit, přičemž žalovaný uznal svou chybu; o tom svědčí i vyjádření žalovaného k žalobě. Přesto byl zhruba před dvěma až třemi měsíci žalobce opět zastaven hlídkou Policie ČR a opět mu bylo sděleno, že má zaznačenou blokaci řidičského oprávnění. Tentokrát však žalobce policistům vše vysvětlil, když doložil i podanou žalobu a vyjádření žalovaného. Nezákonný zásah již netrvá, ale jde o princip – o konstatování nezákonné blokace na dobu přes 900 let a případnou náhradu škody. Bez

pravomocného rozsudku soudu nebude možné škodu vymáhat. Chybou úředníka zažil žalobce těžkosti a je třeba, aby si žalovaný uvědomil, že musí své úkoly vykonávat pečlivě, a to se stane, až bude nezákonný zásah konstatován soudem.

[34] Pověřený zástupce žalovaného uvedl, že by se žalobci, kdyby byl osobě přítomen, za administrativní pochybení jistě omluvil. Avšak k nezákonnému zásahu nedošlo.

[35] Žalovaným bylo v daném ohledu upozorněno na zpětvzetí žaloby vůči Policii České republiky, na potvrzení o zadržení řidičského průkazu sepsaného policisty a na důvod pro zadržení řidičského průkazu. Žalovaný rovněž upozornil na relevantní ustanovení zákona o silničním provozu (zejména § 118a a 118b), která taxativně vymezují důvody pro zadržení řidičského průkazu. Dále zmínil listinu Policie ČR ze dne 18. 7. 2016, žádost o výpis z evidenční karty řidiče; až tehdy se policie dotazuje, zda žalobce je či není držitelem řidičského oprávnění. Dále žalovaný odkazuje na vyjádření Policie České republiky k žalobě, a to proto, že Magistrát města Brna nesouhlasí s vyjádření Policie ČR, že celou situaci zavinil právě magistrát, a nikoli policie; žalovaný také nesouhlasí s názorem, že se na údaje v evidenční kartě řidiče uplatní princip presumpce správnosti – ten se uplatní jen v případě správního aktu. Zde žalovaný odkázal také na právní úpravu týkající se dané evidence. Žalovaný také nesouhlasí se sdělením Policie ČR o výběru kaucí, tedy že k výběru došlo oprávněně. Zde žalovaný odkazuje na spis Policie České republiky, který mu bohužel nebyl nikdy postoupen a o jeho obsahu se žalovaný dozvěděl až nahlédnutím do soudního spisu; oznámení o přestupku bylo žalovanému zasláno až 20. 7. 2016, ale důkazní prostředky ze spisu Policie České republiky mu nebyly nikdy postoupeny. Dle úředních záznamů Policie České republiky byla hlídka přivolána z důvodu podezření ze spáchání trestného činu. Přitom z jednoho z těchto záznamů vyplývá, že Policie České republiky měla od žalobce informaci, že podal námitky proti záznamu bodů a je toto schopen doložit podacím lístkem. Žalovaný také odkázal na potvrzení o kauci, která byla vybrána z důvodu obavy, že se žalobce bude vyhýbat řízení o přestupku, přičemž nelze než mít za to, že kdyby hlídka policie řádně věc přešetřila a učinila příslušné kroky, nemohla by jinak, než zahájit trestní řízení, neboť pokud žalobce pozbyl řidičského oprávnění a řídil, vyplývá z praxe, že je dáno podezření, že se žalobce dopustil trestného činu, a proto dle § 124a zákona o silničním provozu nepřicházelo v úvahu vůbec kauci uložit. Rovněž žalovaný odkázal na záznam o odložení věci Policie ČR ze dne 20. 7. 2016, kdy se podezření ze spáchání přestupku odkládá, přičemž nepochopitelně téhož dne Policie ČR oznamuje žalovanému podezření ze spáchání přestupku. Dle žalovaného také není zcela pravdivé údaje žalobce, neboť dle názoru žalovaného k zadržení řidičského průkazu došlo po první kontrole hlídkou Policie České republiky, kdy žalobce už měl být poučen, že nemá řídit motorová vozidla. Záznam o blokaci do konce roku 2009 je pak pouze technikálie o s ohledem na nejistotu o tom, do kdy blokace bude trvat, pokud ve věci probíhá soudní řízení. Kauce pak byla složena u žalovaného až 19. 7. 2016 a 20. 7. 2016 došlo oznámení o přestupku a dne 11. 8. 2016 byla kauce vrácena – žalovaný poukázal na rozsah úkolů odboru dopravně správních činností, kdy je pochopitelné, že provedení finančních operací zabere jistou časovou dotaci (to žalovaný uvedl v reakci na argumentaci žalobce o „ping-pongu“ mezi Policií ČR a žalovaným). Až 25. 7. 2016 přitom žalovaný získává spis o spáchání přestupku, aniž by věděl, že již předtím bylo podezření ze spáchání přestupku odloženo a během cca 10 pracovních dnů kauci vrátil. Všechny úřední osoby měly snahu pochybení napravit a je třeba upozornit na to, že zafungovaly kontrolní mechanismy; navíc

k mylnému vyznačení a následným nápravným postupům, bez zásahu žalovaného, došlo během několika dnů, a to v době dovolených. Žalobce byl již o nápravě informován a až následně podává žalobu. Kdyby žalobce hned na místě sdělil, že mu byla uložena kauce, také by žalovaný věc řešil; ten se však danou záležitostí dozvěděl až poté, co mu byl postoupen příslušný spis Policie ČR.

[36] Zástupkyně žalobce dodala, že vůči Policii ČR byla žaloba vzata zpět, neboť celá situace byla způsobena pochybením žalovaného. Personální a jiné problémy jsou pak jen věci žalovaného a nebýt jeho prvotního pochybení, k ničemu by následně nedošlo.

[37] Žalovaný v závěrečném návrhu uvedl, že souhlasí s tím, že došlo k administrativnímu pochybení, avšak nikoli k nezákonnému zásahu. Kdyby žalovaným byla ještě Policie ČR, celá věc by se vyjasnila a vyjasnil by se také rozdíl mezi daným administrativním pochybením a nezákonným zásahem Policie ČR, kdy samotná blokáce nemohla zasáhnout do právní sféry žalobce. Žalovaný nemůže nést odpovědnost za úkony Policie ČR. Zadržení řidičského průkazu bylo policií provedeno neoprávněně, neboť blokáce řidičského oprávnění takovým zákonným důvodem není a k zadržení řidičského průkazu došlo bez hmotněprávního vymezení. I vybrání kauce bylo nezákonné. Policie ČR totiž již při zadržení řidičského průkazu mohla celou věc samostatně vážit. Nebyla ani zákonný důvod pro vybrání kauce. Zpětvzetím žaloby vůči Policii ČR vlastně padá i žaloba proti žalovanému, neboť ten nezákonný zásah neprovedl. U blokáce řidičského oprávnění také není dán hmotněprávní ani procesněprávní rámec, jde pouze o administrativní záznam, který nemůže zasáhnout do právní sféry žalobce, a proto žaloba nemůže mít naději na úspěch. Z procesní opatrnosti pak žalovaný uvedl, že podaná žaloba je dle jeho názoru nadužíváním práva na soudní ochranu, neboť v době podání žaloby již blokáce řidičského oprávnění neexistovala a tedy netrval ani nezákonný zásah. Pokud by šlo o otázku principu, pak se žalovaný žalobci již několikrát omluvil. Proto žalovaný navrhl, aby soud eventuálně rozhodl dle § 60 odst. 7 s. ř. s. o nepřiznání náhrady nákladů řízení žalobci.

[38] K možnosti uplatnění postupu dle § 60 odst. 7 s. ř. s. žalobce uvedl, že s tím nesouhlasí. Jde o nastolení spravedlnosti a konstatování nezákonnosti. Kdyby byla blokáce pouze vyznačena a nedošlo k zadržení Policií České republiky, žalobce by věc nijak neřešil, takto ale byl žalobce popotahován policií, vyřízení věci jej stálo čas i námahu, nastala situace byla i psychicky nepříjemná. Dle žalovaného, v jeho reakci na uvedené vyjádření žalovaného, však k významné újmě v prezentované podobě nedošlo a sám žalovaný mu také žádnou újmu nezpůsobil.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[39] Zdejší soud se v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba je důvodná.**

[40] Předmětem podané žaloby v konečné podobě učinil žalobce zásah žalovaného spočívající v blokaci řidičského oprávnění žalobce, a to ode dne 22. 6. 2016 do 18. 7. 2016,

jakož i zásah žalovaného, spočívající v zadržování kauce složené žalobcem, a to do 11. 8. 2016 ve výši 40 000 Kč.

[41] V takto vymezeném rámci se soud nejdříve musel zabývat splněním podmínek řízení.

[42] Podle § 82 s. ř. s. „[k]aždý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“

[43] Žalovaným je podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.

[44] Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.

[45] Zákon pojem nezákonného zásahu, pokynu nebo donucení blíže nedefinuje. Jde o vcelku různorodou skupinu úkonů, které nenaplníují znaky rozhodnutí, a přesto jsou způsobilé zasáhnout do právní sféry konkrétních jedinců, přímo je zkrátit na právech (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2007, č. j. 2 Aps 1/2007-58, dostupný na www.nssoud.cz). Musí se jednat o opatření, které je závazné a lze jej vynutit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 2 Aps 3/2007-91, publikovaný pod č. 2199/2011 Sb. NSS).

[46] Ochrana podle § 82 a násl. s. ř. s. je přitom důvodná tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky plynoucí z těchto ustanovení. Není-li tedy buď jen jediná ze zákonných podmínek splněna, nelze ochranu před zásahem správního orgánu poskytnout (viz zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, publikovaný pod č. 603/2005 Sb. NSS, dále též např. rozsudek téhož soudu ze dne 9. 1. 2013, č. j. 1 Aps 10/2012-20, dostupný na www.nssoud.cz).

[47] Jak plyne z výše uvedeného, o zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. se v první řadě jedná pouze za předpokladu, že v žalobě tvrzeným jednáním by žalobce mohl alespoň potenciálně být přímo zkrácen na svých právech. To konkrétně znamená, že mezi napadeným zásahem a tvrzeným porušením práv musí existovat bezprostřední vztah (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Aps 1/2006-80, publikovaný pod č. 1176/2007 Sb. NSS, a ze dne 17. 7. 2007, č. j. 2 Aps 1/2007-58).

[48] Aktivní legitimace v řízení o žalobě ve smyslu § 82 s. ř. s. tedy svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu. Určující skutečností pro vyslovení závěru o existenci aktivní legitimace na straně žalobce je tedy tvrzení přímého zkrácení na právech zásahem správního orgánu, nikoli skutečnost, že k přímému zásahu do

práv žalobce skutečně došlo (to již je otázkou pro posouzení žaloby ve věci samé). Přímé zkrácení na svých právech konkretizovanými postupy žalovaného – blokací řídičského oprávnění a zadržováním složené kauce – je ze strany žalobce tvrzeno a je jím argumentováno. Tato podmínka řízení je tedy splněna.

[49] Pokud jde o legitimaci pasivní, žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah. Tu je nepochybně správním orgánem žalovaný; jeho identifikace není spornou. Spornou není ani skutečnost, že jde o správní orgán. I tato podmínka řízení je tedy splněna.

[50] Žaloba byla podána dne 20. 7. 2016, přičemž z časového vymezení specifikovaných zásahů vyplývá, že byla podána včas.

[51] Rovněž není dána nepřipustnost žaloby dle § 85 s. ř. s. v tom smyslu, že by se žalobce mohl ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky a přitom žalobce tuto možnost nevyužil. Žalobce totiž se totiž domáhá pouze určení nezákonnost zásahu; jak uvádí i odborná literatura, „[v] takovém případě právní úprava umožňuje „přímé“ podání tzv. *určovací zásahové žaloby*“ (viz Potěšil, L. in: Potěšil, L, Šimíček, V. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Leges, 2014, s. 802). Nadto ve vztahu k žalovaným zmiňovanému institutu stížnosti dle § 175 správního řádu již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 12. 2010, č. j. 4 Aps 2/2010-44, publikovaném pod č. 2339/2011 Sb. NSS, vyslovil, že „*podání stížnosti podle § 175 správního řádu není podmínkou přípustnosti žaloby ve věci nezákonného zásahu*“; tato skutečnost však není vzhledem k podmínkám přípustnosti určovací zásahové žaloby, jak již bylo uvedeno, tak jako tak rozhodná. Za dané situace tak bylo pouze otázkou uvážení a jisté „citlivosti“ žalobce, zda podá tzv. zásahovou žalobu či se pokusí problém vyřešit jinak.

[52] Co se týká jednotlivých napadených aktů žalovaného, byla jejich povaha, jakožto nezákonných zásahů, již vymezena judikaturou správních soudů. K blokaci řídičského oprávnění, coby zásahu dle § 82 s. ř. s., se vyjádřil např. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 11 A 64/2014-91, dostupném na www.nssoud.cz (srov. ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, č. j. 6 As 294/2014-40, publikovaným pod č. 3340/2016 Sb. NSS). V tomto smyslu tedy soud nemůže osvědčit argumentaci žalovaného, že samotnou blokací řídičského oprávnění nemohlo dojít k zásahu do právní sféry žalobce, resp. že se pojmově ani nemohlo jednat o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.

[53] K povaze kauce podle zákona o silničním provozu se již Nejvyšší správní soud rovněž opakovaně vyjádřil; např. v rozsudku ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013-48, dostupném na www.nssoud.cz, konstatoval „*že výběr kauce podle § 125a zákona o silničním provozu nelze pojímat jako rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., nýbrž proti uložení kauce zasahujícím policistou je třeba brojit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu ve smyslu § 82 s. ř. s. [...] Vyšel přitom z toho, že o výběru kauce není rozhodováno v konkrétním, právními předpisy vymezeném typu řízení a není o něm vydáváno formalizované rozhodnutí, nýbrž toliko písemné potvrzení podle § 125a odst. 3 zákona o silničním provozu (srov. kritéria pro rozlišení rozhodnutí a nezákonného zásahu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2009, č. j. 6 As*

34/2009 – 33, první odstavec zdola na č. l. 35). Potvrzení o převzetí kaucí přitom nelze řadit mezi rozhodnutí o uložení záruky podle § 147 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Výběr kaucí totiž podléhá zvláštní úpravě § 125a zákona o silničním provozu, přičemž úpravu § 147 správního řádu na něj nelze aplikovat již proto, že institut záruky je pojmově koncipován pro již zahájená (hlavní) řízení, kdy o uložení povinnosti složit záruku (popř. o přijetí záruky) rozhoduje správní orgán, před nímž toto řízení probíhá. V okamžiku výběru kaucí podle § 125a zákona o silničním provozu naproti tomu žádné výchozí (přestupkové) řízení neprobíhá, neboť o zahájení takového řízení rozhoduje teprve následně správní orgán příslušný k jeho vedení, a to mj. na základě podkladů shromážděných zasahujícím policistou, resp. příslušným orgánem policie. K týmž závěrům dospívá i právní nauka (srov. VEDRAL, J. Správní řád: Komentář. 2. vyd. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 1129).“

[54] Obdobně se k věci vyjádřil Nejvyšší správní soud rovněž v rozsudku ze dne 15. 5. 2014, č. j. 9 As 37/2014-43, publikovaném pod č. 3074/2014 Sb. NSS, kde navíc konstatoval, že je „zcela nesporné, že výběrem kaucí dochází k zásahu do právní sféry jednotlivce – konkrétně k zásahu do jeho vlastnických práv, neboť minimálně po určitou dobu pozbývá právo nakládat se svým majetkem“. V tomto rozsudku pak Nejvyšší správní soud rovněž uvedl, že zásahem je „případný výběr kaucí, tedy faktické převzetí peněžních prostředků a jejich následné zadržování, nebo alternativně zablokování či odtahování vozidla. Tomu ostatně odpovídá i terminologie § 125a zákona o silničním provozu, která, kromě jedné výjimky v § 125a odst. 3, větě druhé, hovoří o výběru, převzetí či složení kaucí, tedy o faktickém převzetí či předání finančních prostředků. O nezákonný zásah spočívající ve výběru kaucí a jejím držení se pak bude jednat, pokud nebyly splněny podmínky § 125a zákona o silničním provozu pro její výběr.“

[55] Co se týká rozhodné právní úpravy pro nynější případ, jakož i pro instituty blokace řidičského oprávnění a kaucí dle zákona o silničním provozu, uvádí krajský soud následující:

[56] Dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu „[p]říslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.“ Podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu platí, že „[p]odá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedení záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.“

[57] V dané věci podal žalobce námitku v souladu s § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu a mělo tedy v jeho případě dojít k přerušení běhu lhůt stanovených v § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu ode dne doručení námitek, tj. od 16. 6. 2016 do dne, v němž rozhodnutí o námitkách nabude právní moci. Jak sám žalovaný uvádí, chybou při zpracování doručené písemnosti nebyla informace o potvrzení námitek ve stanovené lhůtě zanesena do registru řidičů, čímž došlo k tomu, že dne 12. 7. 2016 byla v registru řidičů zpětně k datu 22. 6. 2016 zaevidována blokace řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů v registru

řidičů v souladu s § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu a žalobci byla zaslána výzva k odevzdání řidičského průkazu dle § 123c odst. 5 zákona o silničním provozu.

[58] I když žalovaný následně dne 18. 7. 2016 zjistil, že došlo k chybnému zaevidování blokace řidičského oprávnění u žalobce k datu 22. 6. 2016, a bezodkladně, tedy již dne 18. 7. 2016 provedl smazání zaevidované blokace, přesto je třeba blokaci řidičského v registru řidičů v kartě žalobce (od 12. 7. 2016 do 18. 7. zpětně k datu 22. 6. 2016) hodnotit jako nezákonný zásah. Ten měl mj. za následek postupy Policie České republiky vůči žalobci dne 15. 7. 2016, včetně vybrání kaucí od něj (opět Policií České republiky), čímž je zjevné, že do práv žalobce nebylo zasaženo pouze formálně, ale též reálně. Ostatně v návaznosti na judikaturu uvedenou v bodě [52] tohoto rozsudku nemůže soud osvědčit argumentaci žalovaného, že samotnou blokaci řidičského oprávnění nemohlo dojít k zásahu do právní sféry žalobce, resp. že se pojmově ani nemohlo jednat o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.; o takový zásah by se tedy jednalo, i kdyby nebylo „navazujících“ úkonů Policie České republiky.

[59] Co se pak týká zadržování kaucí žalovaným (poté, co celá částka byla žalovanému předána Policií České republiky postupem dle § 124a odst. 4 zákona o silničním provozu) do dne 11. 8. 2016, i to je třeba hodnotit jako nezákonný zásah. Soud přitom vychází z toho, že nebyly splněny zákonné podmínky pro její zadržování, když nejpozději od získání relevantních podkladů od Policie České republiky bylo zřejmé, že kauce byla vybrána a je zadržována v důsledku toho, že Policie České republiky v návaznosti na administrativní pochybení žalovaného vycházela z toho, že žalobce se dopouští přestupku v souvislosti s řízením motorového vozidla, neboť měl vyznačenu blokaci řidičského oprávnění.

[60] V uvedených souvislostech nepřisvědčuje argumentaci žalovaného, že zadržování kaucí nebylo nezákonné, neboť nejdříve musel ve věci vydat záznam o odložení věci č. j. ODSČ-13546/16-14. Soud bere v potaz, že o osudu dané kaucí žalovaný rozhodoval zákonným postupem dle § 124b odst. 1 zákona o silničním provozu, dle kterého se kauce vrátí v plné výši, nebyl-li řidič v řízení o přestupku shledán vinným z jeho spáchání. V daném případě ovšem má soud za to, že příslušné úřední postupy (byť i správné) správního orgánu nemohou jít k tíži jednotlivce za situace, kdy je kauce vybrána a zadržována v důsledku pochybení správního orgánu. V nynějším případě to znamená, že k negativnímu zásahu do majetkové sféry žalobce docházelo v důsledku původního administrativního pochybení žalovaného, a to až do dne vydání celé částky zadržované kaucí, přičemž soud nepovažuje za spravedlivé, aby následky a „náklady“ předmětného pochybení nesl, byť na přechodnou dobu, žalobce. Jedná se o jiný případ, než když je kauce uložena a vybrána na základě splnění podmínek dle § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu, tedy na základě „řádného“ podezření ze spáchání přestupku; dle názoru soudu by totiž bylo za daných skutkových okolností přepjatým formalismem, pokud by konstatoval, že zadržování kaucí bylo oprávněné, a to jen v důsledku toho, že byly formálně dodrženy podmínky pro její vybrání (podezření ze spáchání přestupku ve smyslu § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu) a vrácení (§ 124b odst. 1 zákona o silničním provozu), ačkoli samotná blokace řidičského oprávnění, v jejímž důsledku k vybrání a zadržování kaucí došlo, byla nezákonná.

[61] Soud k výše uvedenému dodává, že si samozřejmě uvědomuje, že příslušný správní orgán (zde žalovaný) kauci obdrží od Policie České republiky, aniž by sám rozhodl o jejím

vybrání, resp. aniž by v prvotním okamžiku, kdy příslušnou částku do policie obdrží, mohl rozhodnout o jejím osudu (oprávněnosti), kdy nadto je povinen dodržet jednak zákonné postupy pro její vrácení a jednak je realizace rozhodnutí o zadržované kauci a její vrácení přirozeně ovlivněno pořadem příslušných správních úkonů, do nichž se promítá i personální a jiná situace správního orgánu. Na druhou stranu zdejší soud v návaznosti na již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2014, č. j. 9 As 37/2014-43, má za to, že i samotné zadržování kaucí, jakožto akt oddělitelný od jejího vybrání, může představovat nezákonný zásah. K důvodům pro konstatování nezákonnosti takového zásahu v konkrétním posuzovaném případě se soud vyjádřil v předchozím odstavci, i když si je vědom, že v některých případech se může jevit, že se příslušný správní orgán do situace zadržování kaucí „dostal nevinně“. To se týká i situace, kdy by k vybrání kaucí došlo nezákonně, jak namítá žalovaný; správní orgán, který kauci zadržuje, by se o to více dopouštěl nezákonného zásahu, byť by opět na samotné vybrání kaucí neměl vliv.

[62] Za relevantní, i v kontextu výše uvedeného, soud nepovažuje argumentaci žalovaného, že Policie České republiky nedodržela příslušná ustanovení zákona o silničním provozu při zadržení řidičského průkazu. Tento zásah totiž v nynější věci v konečné podobě nebyl vůbec žalován, a jak již bylo řečeno, blokáce řidičského oprávnění představovala nezákonný zásah sama o sobě, bez nutné vazby na následné úkony Policie České republiky. V těchto souvislostech, a obdobně i v otázce vybrání a zadržování kaucí, je třeba nahlížet na argumentaci žalovaného o nedostatku presumpce správnosti v případě údajů uvedených v evidenční kartě řidiče

[63] Soud tak shrnuje, že se žalovaný vůči žalobci dopustil dvou nezákonných zásahů, a to jednak blokáce řidičského oprávnění ode dne 22. 6. 2016 do 18. 7. 2016, a jednak zadržování kaucí složené žalobcem ve výši 40 000 Kč do 11. 8. 2016. Na tom nemůže nic změnit ani jinak rychlá snaha žalovaného pochybení ve své činnosti napravit. K zamítnutí žaloby nemohlo vést ani to, že žalobce první z uvedených zásahů původně specifikoval ode dne 21. 6. 2016; jednalo se pouze o formální nepřesnost ve vymezení žalobního petitu, který žalobce v posledku upravil v souladu se skutkovým stavem věci (přitom navíc řízení o ochraně před nezákonným zásahem není ani spojováno s koncentrační zásadou – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2011, č. j. 4 Aps 3/2011-58, publikovaný pod č. 2540/2012 Sb. NSS).

[64] Bez ohledu na výše uvedené však soud k projednávanému případu nad rámec věci dodává následující: Vyznačená blokáce do konce roku 1999 je skutečně jen záležitostí technického charakteru, kterou není třeba opakovaně v řízení o žalobě probírat. Sám žalobce by si pak měl, bez ohledu na výroky tohoto rozsudku, připustit svůj podíl na vzniku celé situace a nezaujímat pouze pozici „nevinné oběti“. Je zřejmé, že k výběru kaucí došlo až v důsledku druhého projednávání věci s hlídkou Policie České republiky, kdy už předtím byl poučen o tom, že by již neměl řídit motorové vozidlo. Nadto je z jeho evidenční karty řidiče zřejmé, že jeho minulost jakožto řidiče je vskutku barvitá, kdy např. ke dni 20. 7. 2016 měl bohaté záznamy o přestupcích a vysoký stav bodového hodnocení (soud si je vědom souvisejícího soudního řízení zmíněného žalobcem) a zároveň je zřejmé, že měl od roku 1999 opakovaně evidována zadržení (odevzdání) řidičského průkazu a několikrát uložen zákaz řízení motorových vozidel, a to i soudně. Pokud žalobce žádá po žalovaném a jeho zaměstnancích, aby si uvědomili své pochybení a provedli příslušnou sebereflexi, měl by toho

být sám schopen; u žalovaného lze naopak seznat snahu o nápravu nastalé situace a zafungování kontrolních mechanismů.

VI. Závěr a náklady řízení

[65] Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru o nezákonnosti předmětných zásahu dle § 87 odst. 2 s. ř. s. (ve smyslu § 87 odst. 1 věty za středníkem s. ř. s. vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu).

[66] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcovy advokátky a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika a účast na jednání před soudem) a čtyři režijní paušály, a to ve výši $4 \times 3\,100$ Kč a 4×300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 13 600 Kč. Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč a za návrh na vydání předběžného opatření ve výši 1 000 Kč (viz usnesení zdejšího soudu ze dne 18. 8. 2016, č. j. 29 A 117/2016-31, jímž byl návrh na vydání předběžného opatření zamítnut). Zdejší soud se totiž ztotožnil s názorem vysloveným Krajským soudem v Praze v rozsudku ze dne 29. 1. 2014, č. j. 45 A 11/2012-61, dostupným na www.nssoud.cz, že neúspěšné podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě či na vydání předběžného opatření bez dalšího neznamená, že náklady vynaložené v souvislosti s tímto úkonem jsou náklady nedůvodnými ve smyslu § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Využití možnosti podat návrh na přiznání odkladného účinku žaloby (resp. na vydání předběžného opatření) jako institutu výslovně upraveného v soudním řádu správním, aniž by šlo o zjevné zneužívání tohoto institutu (např. co do počtu opakovaných návrhů), nákladem nedůvodně vynaloženým k ochraně práv ve shora uvedeném smyslu není. Nic na tom nemění ani ta skutečnost, že takový návrh nebyl úspěšný a tedy nevedl k přiznání odkladného účinku žaloby či vydání předběžného opatření. Rozhodný je pouze úspěch účastníka ve věci samé. Otázka úspěchu při dílčích rozhodnutích předběžné povahy učiněných soudem v průběhu řízení je v tomto ohledu naopak nepodstatná. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 16 600 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

[67] Soud doplňuje, že ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s., jak to navrhoval žalovaný, neaplikoval, neboť posuzovanou věc nelze pojímat jako situaci existence důvodů zvláštního zřetele hodných. Předmětná žaloba není případem zneužití práva na soudní ochranu, neboť k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce došlo a k tomu je třeba rovněž vzít v potaz, že věc byla dle § 87 odst. 1 věta za středníkem s. ř. s. posuzována dle skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. března 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu